

Arrest

nr. 127 507 van 28 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 20 december 2007 toe op Belgisch grondgebied en diende op 21 december 2007 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 31 juli 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing bij arrest van 19 september 2011 met nr. 66 828.

1.3. Op 4 september 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verklaarde de in punt 1.3 vermelde aanvraag op 9 augustus 2010 ontvankelijk.

1.5. De commissaris-generaal trof op 23 november 2011 een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die op 21 maart 2012 werd ingetrokken.

1.6. Op 30 mei 2012 trof de commissaris-generaal wederom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 5 november 2012, nr. 90 997).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 1 februari 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.3 vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard.

1.8. Verzoeker diende op 7 augustus 2013 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19) als ascendent van zijn Belgische dochter.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 5 februari 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 11 februari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 07.08.2013 werd ingediend door:

Naam: S.(...)

Voornaam: M.(...)

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.'

Uit de gegevens van het administratieve dossier blijkt dat niet voldaan is aan het gestelde in artikel 40bis, § 2, 4° van de wet van 15.12.1980. Immers, gezien de referentiepersoon ingeschreven is op een ander adres dan betrokkene, blijkt dat betrokkene niet de intentie heeft zich bij de referentiepersoon te voegen.

Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs dat er toch een affectieve en financiële band met de referentiepersoon zou bestaan:

- diverse kassaticketten uit de periode mei - november 2013; aankoopbewijs slaapkamer; aansluitingsformulier dd. 14.08.2013 waaruit blijkt dat betrokkene een aanvraag indiende om de referentiepersoon te laten aansluiten bij zijn hospitalisatieverzekering; rekeninguittreksels waaruit blijkt dat betrokkene in de maanden september - november 2013 onderhoudsgeld betaalde aan de moeder van de referentiepersoon.

Uit deze documenten blijkt de financiële band tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Echter, er worden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat er ook een affectieve band bestaat tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het ontberen van het rechtens vereiste belang. De verwerende partij wijst erop dat verzoeker op 10 maart 2014 een nieuwe aanvraag indiende van een verblijfskaart van een burger van de Unie in zijn hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn, waardoor hij niet langer een belang heeft bij de huidige procedure.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56 van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. De verwerende partij oppert dat verzoeker in casu niet langer blijk geeft van een actueel belang omdat hij ondertussen een nieuwe aanvraag heeft ingediend.

2.3. Het belang dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, maar dient tevens te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Zowel uit het administratief dossier als uit een faxbericht van de verwerende partij van 3 juni 2014 blijkt dat verzoeker op 10 maart 2014 een nieuwe aanvraag van een verblijfskaart van een burger van de Unie (bijlage 19ter) indiende in zijn hoedanigheid van ascendent van zijn Belgische dochter en op grond hiervan in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie.

2.4. De Raad merkt op dat het lijkt alsof verzoeker door toedoen van zijn nieuwe aanvraag niet langer volhardt in zijn eerste poging om zijn vermeende recht op verblijf van meer dan drie maanden als ascendent van een Belg erkend te zien. Tevens dient te worden aangestipt dat verzoeker geen gebruik maakte van de hem geboden mogelijkheid om een synthesememorie in te dienen waarbij hij, naar aanleiding van de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep, zijn belang zou kunnen actualiseren. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230). Ter terechtzitting stelt de raadvrouw van verzoeker dat hij een belang behoudt zolang hij niet in het bezit is van een definitieve verblijfsvergunning. Het instellen van een beroep tot nietigverklaring kan echter onmogelijk rechtstreeks aanleiding geven tot het verwerven van een definitieve verblijfsvergunning. Het voordeel dat verzoeker thans nastreeft, kan dus niet als een rechtstreeks belang worden beschouwd.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het ontberen van het rechtens vereiste actueel belang is gegrond. Het beroep is onontvankelijk;

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN